

TROSTRUKI POSTANAK EVROPE

Thomas Meyer

I. Zemaljska supruga nepobedivog boga

Persej, sin Zevsa, imao je jednu zemaljsku rođaku, u čiju sudbinu je na dubok način zahvatio i Zevs: Evropu. Njen feničanski otac bio je Agenor, sin Posejdona; majka se zvala Libija i bila je čerka egipatske kraljice. Još u svom detinjstvu imala je devojka Evropa značajan san: Dve žene su se pojavile u tom snu, jedna sa feničanskim crtama, koje su joj bile poznate, druga sa stranim, čudnovatim izgledom. Jednoga dana pojавio se Zevs devojci u obliku najmilijeg bika, koji je zadobio Evropino poverenje. Tek što je sela na njegova leđa, oteo je on naivnu devojku i preko mora je odneo na Krit, gde je on – u liku nepoznatog muškarca – začeo sa Evropom tri sina, Minosa, inspiratora minoske kulture, i Radamantisa i Sarpedona. Minos i Radamantis su bili imenovani za čuvare duša mrtvih.

Zebs je tako napustio zavedenu i ostavio je da bude sama i usamljena. Evropa je proklinjala svoju sudbinu, kada joj se jednom pojavila Afrodita i utešila je ovim rečima: „Ljubav te je ovde dovela. Teši se time Evropa! Zebs je taj, koji te je oteo kao bik. Zebs je bio taj, kome si pružila ruku. Sada si ti zemaljska supruga nepobedivog boga. Tvoje ime će biti besmrtno, jer taj strani deo sveta, koji te je primio, za sva vremena će se zvati Evropa.“

Tako je buduća misija Evrope bila vođena od jednog nadčulnog bića – od Zevsa.

II. Evropa je izgubila duh

Danas se mi nalazimo na kraju ovog procesa postajanja. Nijedno nadčulno biće se više ne približava Evropi. Umetnost, filozofija i „demokratija“ su postale šuplje i frazerske. Zlatno tele čistog materijalizma je stupilo na mesto božanskog bika, koga je Evropa nekada sledila. Duh je postao „zlatno“ bez duha. Nije slučajno, da baš Grčka, rodno mesto najboljih evropskih vrednosti, na gorak način odslikava celokupnu evropsku dekadenciju: Evropska unija je čisto materijalistička konstrukcija, koja nije funkcionala i neće funkcionišati. A Grčka je eto stavljena u talaštvo u laverintu ovog nejedinstvenog jedinstva. Ne iz ljubavi ostalih evropljana za ovu zemlju, već zbog privrednih i geo-političkih računica. Najviša vrednost, najviše merilo za „stvarnost“ je novac i moć. Te za Evropu najvažnije institucije (IWF, EZB, EK, NATO) su sve izgrađene na ove dve moći. Prvosveštenici evropskog zlatnog teleta su „polubogovi“ Goldman-Sachs. Oni su Grčku, barem kao savetnički jataci, vešto obmanuli u evro-zoni, i oni sad moraju da računaju sa jednom tužbom zbog saveta koji je doveo u zabludu i zbog jatačke cene od preko 500 miliona dolara. Nema izgleda, da će ta tužba biti uspešna, jer je jedan od ranijih polubogova Goldman-Sachsa (Mario Draghi) predsednik EZB.

III. Rušilački militarizam

Sporedni proizvod evropskog materijalizma je rušilački intelektualizam i slepa vazalska vernost prema zapadnim prvosveštenicima bezgranične žudnje za novcem i moći. Tužno, ipak većina ovih dekadentnih „vrednosti“ se danas visoko ceni naročito u Nemačkoj. Jedan šokantni dokaz, koji tako reći prikazuje drugu stranu grčke monete: Američka vojna baza kod Manhajma, koja je 2015. godine u stvari trebala da bude zatvorena, dobila je produženje dozvole za vojne operacije. 23. juna je novi američki ministar odbrane, Ashton Carter, najavio transport teškog vojnog naoružanja ka srednjoj i istočnoj Evropi, objasnivši da je to zbog „ruske agresije“. Jedan od rezultata: U julu je oko 250 Bradley oklopnih vozila i drugog vojnog naoružanja prevezeno brodovima u Bremerhaven i odatle vozom otpremljeno u vojnu bazu kod Manhajma. 9-minutni video prikazuje ulazak tog voza. Tmurna žalosna povorka, koju je na videu muzički pratio poznati Šopenov posmrtni marš. EU (evropska unija) je Titanik-projekat, koji za cilj ima potpuno uništenje Evrope, koja u sledećem velikom ratu treba da bude srušena. Noćni ledeni breg je tvrdokorni evropski materijalizam. EU-Evropa je samo predigra za neku „delatnu svetsku super vladu“ (Čerčil 14. maja 1947); na kraju predigre ona treba da potone politički, kao što je nekada Atlantida bila potonula fizički. A Evropa je naspram svega toga bespomoćna, pošto je izgubila sav duh, i većina tih, koji su u Evropu hteli da unesu neki novi duh, bili su neshvaćeni, proterani i ismejani. Jedna od tih individualnosti je pored Rudolfa Štajnera, i Helmut fon Moltke, koji stoji tu kao nekakva personifikacija savesti za duhovno poreklo Evrope i za duhovnu budućnost ovog kontinenta – ukoliko on uopšte još ima neku budućnost.

IV. Evropa mora da otkrije put ka novom duhu

Iza sveg tog bučnog i bolnog spoljašnjeg i unutrašnjeg ratnog huškanja Evropa doziva jedan novi duhovni realizam, koji donosi jasan uvid, da nigde ne postoji „stvarnost“ bez odgovarajuće duhovne komponente; da takozvani mrtvi isto tako pripadaju životu kao živi, da se štaviše iza novca može pronaći jedan duhovni elemenat. Ova nova misija Evrope živi u mnogim živim kao i u mnogim umrlim dušama. Posle njegove smrti u julu 1916, zvući ova misija snažno iz Moltkeove duše:

„Evropa mora da dođe do samosvesti i da pronađe sebe u duhu.“ (Moltke II, 3. 5. 1919)

To je sadašnja i buduća misija ovog kontinenta, čiji je zadatak potekao iz stare spiritualnosti, koja je ostala potpuno neshvaćena. U slučaju da Evropa stvarno pronađe put ka duhu – a to konkretno mogu uvek samo pojedini evropljani –, tada će takođe druga post-mortem-reč od Moltkea postati istinita: „Kada neko novo duhovno sunce obasja čovečanstvo, evropsko materijalističko razdoblje će biti kao jedna prošla epizoda.“

Izvornik: „*Der dreifache Werdegang Europas*“, Europäer, 1. September 2015.

Thomas Meyer

Preveo S. N.

Thomas Meyer je rođen u Bazelu 1950. godine. Posle humanističke gimnazije studirao je filozofiju, germanistiku i anglistiku. Kasnije završio školu za Waldorfskog učitelja i radio u nastavi. Od 1985. slobodna publicistika i izdanja ostavštine W. J. Steina. Saradnja u bazelskom Troxler institutu. 1990. osnivanje Izdavačke kuće Perseus.